

LISTY GALANTSKÝM 26/2021

Milí bratia a milé sestry,

12. október je medzinárodný deň STARÝCH RODIČOV. Je pravda, že nie každému je dopriate stať sa starým rodičom. Pravdou je ale aj to, že nie každé dieťa má starých rodičov, alebo bývajú ďaleko. Naše deti majú starých rodičov z oboch strán a vždy sa veľmi tešia na stretnutie. S každým z nich trávajú čas nejako inak, ale vždy si to užijú. Myslím, že práve čas strávený so starými rodičmi je najkrajšou časťou detstva. Ďakujeme Vám za to!

Keď sme bývali v Ratkovskom Bystrom, adoptovali sme si tetu Gitku za svoju starú mamu a ona si adoptovala nás. Kedykoľvek sme potrebovali pomôcť s deťmi, rada sa o ne postarala. Keď boli u nej v čase obeda, dala im najesť a potom šup na poobedný spánok. Od začiatku sa u nej cítili ako doma.

Keď sa rozprávame, čo im najviac chýba z Ratkovského Bystrého, je to naša teta Gitka! Zamilovali si ju a myslím si, že je to obojstranné. Teta Gitka má jedného dospelého vnuka a vnučku, čo býva niekoľko sto kilometrov od nej. Voľný čas, pozornosť a lásku sa rozhodla venovať aj našim deťom. A za to sme jej, ale aj Pánu Bohu veľmi vďační.

Ak Vám Pán Boh dal možnosť byť starými rodičmi, tešte sa z vnúčat a veľa sa za ne modlite, lebo modlitba je skvelá starostlivosť o ne na blízko i na diaľku. Ak nie alebo tie Vaše vnúčatá sú už veľké či vzdialené, môžete si nejaké „adoptovať“ a prejaviť lásku či venovať úsmev i milé slovo dieťaťu, ktoré ste práve stretli. My, rodičia, i naše deti sme Vám za to vďační už teraz, lebo vzťah dieťaťa a starého rodiča je obrovským darom od Pána Boha. Všetkým starým rodičom, i tým „adoptívnym“, prajeme krásny deň STARÝCH RODIČOV, lebo my na nich s láskou a vďakou myslíme práve v tieto dni. Miroslav Kerekréty

Kázeň na 19. nedeľu po Svätej Trojici, 10. októbra 2021

„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!“

1. Korintským 3,16

Bratia a sestry,

apoštol Pavel sa nás dnešným kázňovým textom pýta: *„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás?“* A ďalej upozorňuje: *„Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!“* Inými slovami povedané, chrámom Božím nie je len ľudskými rukami vytvorené dielo, stavba, nejaká budova, ale je ním aj cirkev ako spoločenstvo veriacich v Pána Ježiš Krista, a náš text to hovorí aj o jednotlivých kresťanoch, že sú chrámom Božím. A tak, ako to platí o tejto budove nášho kostola, keďže je chrámom Božím – že nemáme dopustiť, aby schátrala, že sa nesmie stať nepoužiteľná, nadbytočná a bez života, to isté platí o cirkvi a rovnako aj o každom jednotlivom kresťanovi. Upozorňuje nás na to apoštol Pavel v prečítaných veršoch: *„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!“*

Sme chrám Boží, lebo Duch Boží v nás prebýva. Je úžasné vždy nanovo si uvedomovať tú skutočnosť, že svätý Boh sa sklonil k hriešnemu človeku. Urobil tak vo svojom synovi Ježišovi Kristovi, keď vzal na seba podobu človeka. Dokonalý Boh prišiel medzi hriešnych ľudí. Ten, ktorý bol od počiatku sa stal ľudskou bytosťou a preto Ho bolo možné počuť, na vlastné oči vidieť, dotýkať sa Ho, rozprávať sa s Ním a byť blízko Neho (1.Jána 1,1). Niečo úžasné a výnimočné. Náš Boh sa rozhodol bývať nielen medzi nami, vedľa nás, ale v nás. Stalo sa tak na Kristovo zaslúbenie: *„Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo Mňa. A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho. Ja budem prosiť Otca a dá vám iného radcu, aby bol s vami až naveky. Vy Ho poznáte, pretože pri vás ostáva a bude vo vás“* (J 7,38,14,6). Je to neopísateľné, keď si uvedomíme, že v nás – takých, akí sme – prebýva

Boh. Že je vo mne aj keď hreším, že neodíde po prvom nedorozumení, že nebuchne dverami po prvej neprávosti, ale býva v nás. Má v nás svoj domov, svoj príbytok. Na jednej strane je to istota: máme Boha, ktorý sa o nás zaujíma, pozná nás, miluje nás a neopúšťa nás. No na strane druhej je to aj záväzok: keď je Boh vo mne, mám žiť Duchom, ako hovorí apoštol: „*Vy však nie ste v tele, ale v Duchu, ak Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, nie je Jeho.*“ (R8,9).

Boh je tu. Boh je blízko. Je v nás, ktorí v Neho veríme. Naplnia nás, ktorí vyznávame Ježiša ako Krista. Duch Svätý má v nás svoj príbytok, reálny chrám, dôkaz Božej prítomnosti v nás. Prajem nám všetkým, aby sme na to nikdy nezabudli, pretože práve táto skutočnosť nám môže dodať silu v ťažkostiach, môže nás potešiť v smútkoch a povzbudiť v samote. Aj keby sme na tomto svete zostali sami, aj keby nám nikto nerozumel, aj keby tento svet prestal existovať, Boh je v nás. A na to ako kresťania nikdy nesmieme zabudnúť. Pretože ak zabudneme – bude to znamenať, že sa už z toho nebudeme radovať a nebudeme cítiť svoju zodpovednosť pred Pánom Bohom. To povedie k druhej veci, o ktorej apoštol Pavel v našom texte hovorí:

Chrám Boží sa bude kaziť. Ak sa o chrám ľudia nestarajú, začína chátrať, rozpadávať sa. Podobne je to aj s cirkvou aj so životom každého veriaceho. Hoci kaziť cirkev a kresťana sa dá celkom úspešne, zničiť cirkev úplne nie je možné. Môže zaniknúť časť cirkvi, možno skaziť a zviest' na zlú cestu kresťana ako jednotlivca či spoločenstvo, - a toto nebezpečenstvo číha na nás - ale nemožno ju definitívne a úplne zničiť. Je z Boha a má zaslúbenie Pána Ježiša Krista: „*vystavím si cirkev a brány záhrobia ju nepremôžu*“ (Mt. 16,18).

Pre tých, ktorí by chceli cirkvi škodiť výstraha je hrozná: kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh. – Byť zničený, zdrvený človekom je dosť zlé. A čo potom, ak proti nám stojí so svojim súdom Boh – „*je hrozné upadnúť do rúk živého Boha*“ (Žid.10.31). Zničenie Bohom je nielen skazou pre tento svet, ale najmä pre večný život. Nech nás toho Pán Boh chráni. Radšej sa snažme o to, aby sme boli Božím chrámom. Ved':

Byť Božím chrámom je výsada svätosti. Byť Božím chrámom je výsada pre tých, ktorých Boh povolal k svätosti a k spoločenstvu s Ním: „*či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji?*“ (1Kor 6,19) „*my sme predsa chrámom Boha živého, ako povedal Boh: prebývať budem v nich a prechádzať sa a budem im Bohom a oni mi budú ľuďom*“ (2Kor 6,16). Ak patríme Pánu Bohu, ak s Ním pestujeme spoločenstvo, sme Jeho chrámom. A ak sme Jeho chrámom, potom sme svedkami Božej existencie, lásky, milosti a svätosti.

Pamätajte: sme chrámom Božím a chrám Boží je svätý. Nekazme chrám Boží, lebo Duch Boží v ňom prebýva. - Kiež nám v tom Pán Boh svojim požehnaním pomáha, aby nikto a nič nemalo šancu skaziť nás, zviest' od správneho cieľa.

Bratia a sestry, nechajme sa osloviť Božím slovom tým, že dovoľíme Duchu svätému prebývať v nás a že nebudeme ani kaziť seba ani zvädzať iných k hriechu, ale budeme s Božou pomocou snažiť sa byť Božím chrámom, pretože sme Pánom Ježišom Kristom povolání k svätosti. Amen.

Modlitba

Pane Bože, ďakujeme Ti srdečne, že si nám dal telo i dušu, že nám až doteraz všetko, čo pre svoj život potrebujeme, hojne udeľuješ - a že smieme byť Tvojim chrámom, v ktorom prebýva Tvoj Svätý Duch. Ďakujeme Ti, že si našou posilou, ochranou i nádejou. Prosíme Ťa pokorne, posilňuj nás vo viere a pomáhaj nám, aby sme ochotne v Teba verili, Tvoje kráľovstvo hľadali a lásku k Tebe v láske k svojim blíznym dokazovali. Neopušť nás ani v budúcnosti, veď v Teba, ktorý si nám hradom prepevným, dúfame a v Tebe svoju nádej skladáme. Vypočuj nás pre svojho Syna Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa, naveky požehnaného. Amen.

Mgr. Jaroslav Mlynár – námestný farár